

Ministeriums Side om, at det troede det muligt nu at fridre fremad til Organisationsplanens Virkeliggjørelse. Men det andet Haab er ikke blevet uopfyldt. Under Forhandlingerne sidste Gang her i Thinget blev der flere Gange og fra flere Sider udtalt Beredvillighed til at fridre frem paa den Bane, som det vil være nødvendigt at gaae for at tilveiebringe en saadan Ordning, som kan betrygge Monarchiets Sammenhold i Fremtiden. Jeg troer, at Thinget har erkjendt Nødvendigheden af, at man fridrer frem paa denne Bane; jeg har idetmindste søgt at bidrage til at overbevise Thinget herom, ligesom jeg har søgt at bringe Ministeriet Overbeviisningen om, at det vil være nødvendigt at fridre raff, kraftigt og bestemt frem. Jeg skal til de Dtringer, som jeg forrige Gang tillod mig i saa Henseende, knytte nogle enkelte Bemærkninger.

I den allerhøieste Kundgjørelse af 28de Januar er det bebudet, at der, for at sikke Monarchiets Opretholdelse i dets hele territoriale Omfang, vil søges tilveiebragt en for de fælles Anliggender fælles Forfatning. Der er i Kundgjørelsens øvrige Indhold Intet, som viser, hvorledes man har tænkt sig denne fælles Forfatning, hvilke Anliggender navnlig det er, der skulle være fælles, for gjennem dem at holde samtlige Monarchiets Dele sammen. Vi have imidlertid i forudliggende Forhandlinger Data til at bedømme, hvad der i saa Henseende vil være fornødent, og jeg troer, at det vil være ret godt at gjøre sig det klart, hvilke disse fælles Anliggender nødvendigviis maae være, naar der skal være Tale om en virkelig Heelstat. Ved de Forhandlinger, der angik Hertugdømmet Slesvigs Sammenknytning under en organisk Forbindelse med Kongeriget, søgte man at indskrænke de Anliggender, som disse to Landsdele skulde have fælles, til det mindst Mulige, idet man nemlig frygtede for, at der fremdeles skulde blive Tale om en Incorporation. Vi opfattede Ordet Incorporation paa en anden Maade, end man forstod det andetsteds; men, for at imødegaae denne Indsigelse mod den nævnte Forbindelse, indskrænkede man Forbindelsen til de Anliggender, som Enhver maatte erkjende nødvendigviis maatte være fælles for at constituere Heelstatsbegrebet, for

at constituere en fælles constitutionel Forfatning. Hvilke vare da disse Anliggender? Det var fælles Fyrste med samme Arvesølge, fælles Indfødsret, Statsgjæld, Krigsmagt, diplomatisk og consular Repræsentation, Handels- og Skibsfartssystem, Myntfod, Gold- og Postvæsen. Det er disse Anliggender, i alt Fald kun med en eller anden mindre betydelig Modification, der maae blive Spørgsmaal om at gjøre fælles for Heelstaten. Jeg skal nu tillade mig at paapege, hvilken Anffuelse der vil kunne ventes at gjøre sig gjældende, dersom Sagen forelægges for Stænderforsamlingerne, forinden den forelægges Rigsdagen. Jeg skal herved ikke henvise til tidligere Forhandlinger i de slesvigiske og holsteenske Stænderforsamlinger, som fandt Sted under bevægede politiske Forhold, da Lidensfaberne vare i Oprør; men jeg skal tillade mig at henvise til Forhandlinger, der fandt Sted paa en Tid, da man troede, at Lidensfaberne vare betydeligt neddæmpede, da man troede dog nogenlunde at kunne gjøre Regning paa, at roligt Overlæg havde overvundet den politiske Bevægelse; jeg mener Forhandlingerne i Notabelsforsamlingen. I denne fandtes 6 Medlemmer fra Hertugdømmet Holsteen, og jeg tør antage, at disse Medlemmer, som vare udnævnte af Kongen, og vel saaledes maae ansees for at høre til de Moderate, til de Besindige, have udtalt en Formening, der vistnok vil kunne ansees som Udtrykket for den moderate Mening i Holsteen (Nei!). Disse 6 Medlemmer erklærede, at en fælles Repræsentation for hele Monarchiet var umulig og uudførlig; disse 6 Medlemmer erklærede i de Grundtræk til en Forfatning, som de maatte foretrække, at der kun skulde være fælles Fyrste med samme Arvesølge og fælles diplomatisk og consular Repræsentation; her er altsaa ikke Tale om Smaamodificationer, som kunne bringes under Omhandling, naar den fælles Forfatning skal gjennemføres, men her er Tale om Hovedgrundfætninger, om de Principer, der skulle lægges til Grund for hele Organisationen, og i Meningerne derom har der hidtil, selv hos de moderate Mænd, selv hos dem, som man skulde vente, vare de besindigste, viist sig en saa stor Forskiel, at jeg ikke kan troe, at der skulde finde en saadan Tilnærmelse